

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobce: **K. R.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, Křížová 25, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 8. 2004, č. j. 17 Cad 65/2003 – 71,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žádnému z účastníků **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal včasnou kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 3. 2004, č. j. 17 Cad 65/2003 – 52. Tímto rozsudkem byla zamítnuta žaloba stěžovatele, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 31. 3. 2003, č. j. 410 329 956, jímž byla zamítnuta žádost stěžovatele o zvýšení starobního důchodu dle § 56 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.).

Kasační stížnost stěžovatel podal, aniž by byl zastoupen advokátem.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 13. 5. 2004, č. j. 17 Cad 65/2003 – 61 vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doložil do spisu plnou moc udělenou advokátovi, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku ze dne 8. 3. 2004, č. j. 17 Cad 65/2003 – 52, a současně, prostřednictvím svého zástupce doplnil označené chybějící údaje v kasační stížnosti.

Navazujícím podáním ze dne 9. 6. 2004 stěžovatel požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti.

Usnesením ze dne 11. 8. 2004, č. j. 17 Cad 65/2003 - 71, Krajský soud v Ostravě žádost stěžovatele o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti zamítl. Při rozhodování o ustanovení zástupce z řad advokátů ve smyslu ustanovení § 35 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vycházel Krajský soud v Ostravě z obsahu stěžovatelem předloženého „Potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“, z něhož zjistil, že stěžovatel K. R. je nemajetný, vlastní jenom garáž v H., zahradu a zahradní chatku, je poživitelem starobního důchodu ve výši 8370 Kč, a má zvýšené náklady na dietu.

Krajský soud v Ostravě z toho dovedl, že nelze učinit závěr o tom, že stěžovatel splňuje podmínku pro osvobození od placení soudních poplatků, neboť je poživitelem starobního důchodu ve výši 8370 Kč, a z této částky je schopen si zajistit advokátní zastoupení ze svých prostředků. Proto soud stěžovateli neustanovil bezplatného zástupce z řad advokátů. Současně jej poučil, že podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, a že je proto na žalobci, aby předložil soudu kasační stížnost sepsanou advokátem.

Proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 8. 2004, č. j. 17 Cad 65/2003 - 71, podal stěžovatel včas kasační stížnost, v níž poukázal na to, že nezná kriteria, která umožňují ustanovit občanovi zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. Dále uváděl skutečnosti převážně se vztahující k meritu kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 3. 2004, č. j. 17 Cad 65/2003 - 52, nicméně z obsahu tohoto podání vyplynulo, že s napadeným usnesením nesouhlasí.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 8. 2004, č. j. 17 Cad 65/2003 - 71, v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Po přezkoumání věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Ačkoliv stěžovatel výslovně neoznačil důvod kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., lze z obsahu její kasační stížnosti dovést, že se dovolává důvodu uvedeného pod písm. a) tohoto ustanovení, tedy nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v řízení o žádosti o ustanovení zástupce. Namítané pochybení však v rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě Nejvyšší správní soud neshledal.

Podle ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování hradí v takovém případě stát. Z citovaného zákonného ustanovení vyplývá, že při rozhodování o ustanovení zástupce přihlíží soud jednak k tomu, zda je zastoupení potřebné pro ochranu práv účastníka, a dále ke skutečnostem, které tvoří předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Protože v řízení o kasační stížnosti je podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupení advokátem povinné, odpadá

tak soudu posuzování otázky, zda je zastoupení třeba pro ochranu práv účastníka. Zbývá pak posoudit, jak to učinil i Krajský soud v Ostravě, zda osobní, majetkové a finanční poměry účastníka tvoří předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a tím i možnost ustanovit mu zástupce soudem. Objektivní nedostatek finančních prostředků se totiž nesmí stát překážkou přístupu k soudu. Ve shodě s přesvědčením Krajského soud v Ostravě je i Nejvyšší správní soud přesvědčen, že takovým nedostatkem finančních prostředků stěžovatel v době rozhodování Krajského soud v Ostravě netrpěl. Z obsahu výše již zmíněného „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“, předloženého stěžovatelem v srpnu 2004 totiž vyplynulo, že vlastní garáž H., zahradu a zahradní chatku, a pobírá starobní důchod ve výši 8370 Kč. Nemá žádné vyživovací povinnosti, z uvedených prostředků kryje jen náklady vlastních potřeb. Za této situace nelze než souhlasit s Krajským soudem v Ostravě, že u stěžovatele nejsou splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a tento je schopen náklady se zastoupením spojené nést z vlastních finančních prostředků.

Ostatně stěžovatel v dalším průběhu řízení o podané kasační stížnosti neuvedl, že by ji mínil vzít zpět, naopak doložil, že je již v řízení zastoupen advokátem. Dále podáním ze dne 15. 11. 2005 sdělil, že na ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti netrvá.

Nejvyšší správní soud proto ve smyslu ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost podanou stěžovatelem proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 8. 2004, č. j. 17 Cad 65/2003 - 71, jako nedůvodnou zamítl.

Po nabytí právní moci tohoto rozsudku rozhodne Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti podané stěžovatelem proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 3. 2004, č. j. 17 Cad 65/2003 – 52.

O nákladech řízení o projednávané kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 téhož právního předpisu. Protože stěžovatel neměl v řízení úspěch, žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady tohoto stádia řízení ze spisu nezjistil, rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o této kasační stížnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. prosince 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu